

ITEM No. 9121/55

CZECHOSLOVAKIA

B/D

13 September

VIII/W/7272b

Translation recommended

DESCRIPTION OF COUNTRY

Towns

Streets, Squares etc.

Official Buildings

ADMINISTRATION

National Committees

JNV

KNV

COMMUNIST PARTY

Personalities

JUSTICE

Courts

Personalities

PERSECUTION AND PURGES

Moral-Political and

Economical Pressure

POLICE AND SECURITY

Confidants

Arrests

National Security Corps

State Security Corps

PRIVATE PROPERTY

Liquidation of Private

Enterprises

STANDARD OF LIVING

A Bohemian Town, ČESKÉ BUDĚJOVICE, Today.

SOURCE SALZBURG/ELS : A 39-year-old man of Yugoslav origin who was banished from CSR and left the country on 28 February 1953.

DATE OF OBSERVATION : Until 28 February 1953.

ENGLISH SYNOPSIS

ČESKÉ BUDĚJOVICE looks like a propaganda exhibition because it is full of communistic placards and pictures of the Communist leaders. Former private enterprises do not exist anymore and were nationalized under such new names as PRAMEN, ROVNOST, MEDIKA, OPTIKA, asf. Population of the town is very discontent but is afraid to show it because of the cruel StB regime and its numerous "Spitzels" and confidants. Described are the county and districts headquarters of SNB, the court and communistic judges, members of the StB and SNB and leading Communists, as well as hotels, public administration and prostitution.

EVAL. COMMENT : This is a brilliant report about ČESKÉ BUDĚJOVICE. Since the evaluator lived in this town for a number of years, he can wholly testify on the subject under reference, except for the following corrections:
a. The former Savoy Café had never been a hotel. It was renamed to Bajkal Café.
/more/

b. Lt. Col. KUNCL /fnu/ is the evaluator's best friend and the statement should be rectified to Major KUNCL Leopold. He was reported in various items as being in PLZEN and PRAHA prisons.

The description of the town and to a great extent of all personalities under reference is very accurate according to the evaluator's memory and personal experience.

X X X

Kdo znal ČESKÉ BUDĚJOVICE dříve, jeho překrásné okolí, typické pro jižní Čechy, známou římovskou křížovou cestu, romantické řečiště řeky Vltavy a Malše a chtěl by se dnes podívat na toto město, naskytl by se mu asi tento pohled :

Po příjezdu do ČESKÝCH BUDĚJOVIC by se mu zdálo, že zde hostuje nějaký velký cirkus nebo nějaký podobný podnik. Jeho zrak by mu el spočinout na velkých křiklavých propagačních plakátech, fotografiích komunistických velikánů atd. Jistě by mu napadlo: "Po staru se žít nedá!" protože dříve, ještě za doby MASARYKA nebylo nikde viděti jeho obrovské obrazy, jak je tomu dnes za komunismu. Nedalo by mu jistě mnoho práce a našel by si vysvětlení: "MASARYK nepotřeboval tyto bombastické reklamy, protože on byl v srdcích lidí, znalo ho každé dítě a jeho skromnost by to jistě odsoudila. U komunistů však toto musí být, protože přece po staru se žít nedá a lid musí stále mít na očích karabáč." Naproti nádraží by viděl velkou tabuli, kde jsou umístěny fotografie socialistického díla - stavby LIPNO a nad tím velký transparent se slovy: "BUDUJEME LIPNO! Vedle toho by ho jistě upoutal stánek československých hotelů, kde se kramářským způsobem prodává čaj, limonáda, víno a zmrzlina. Pohled na několik starých thermosů pro zmrzlinu, v níž je nyní čaj, který jest prodavačem nabírán jedním hrníčkem a naléván do kalíšků z voskovaného papíru, nedbaje při tom hygieny, by jistě jím doslova otřásl. Za stánkem by viděl neomítnutou stěnu jednoho domu, na které visí cary starých plakátů a vedle nich opět křídí plakáty nové. Jistě by ho napadlo ono, komunisty tak často vyslovované; ŠETŘI NAŠE LESY! Dále by viděl opět jeden krámk a sice PRAMEN, kde dostane každý koupit párky a cukrovinky.

Nechceme být jen povrchní a proto provedeme našeho čtenáře hlavní tepnou Č. BUDĚJOVIC, Lanovou

/ore/

trídou, která jest nyní nejživější ulicí a vede k hlavnímu náměstí. Za slunného odpoledne jest nejživější levá strana, protože je v chládku. Naši pozornost upoutá reprezentační prodejna "Jihočeských mlýnů," která jest skutečně nejpěknějším podnikem v celých Č. BUDEJOVICÍCH. Moderně zařízené lokality dávají tušit vkus a přehled jejich zakladatelů. Porcelánové šálčky s klasy a značkou "Jihočeských mlýnů" se pěkně vyjímají na stolech. Prodáváčky poroučí zmrzlinu, která jest nejvyhlášenější, protože skutečně obsahuje vejce a kávu, která jménu káva nedělá skutečně žádnou ostudu. Vyjdeme z prodejny, jdeme podél prodejny PRAMEN, bývalé to prodejny ČECHL, kolem prodejny ELEKTRA, hotelu ADRIA, přejdeme jednu ulici a pokračujeme frontou domů. Na rohu bychom marně hledali dřívějšího majitele obchodu DVOŘÁKA, protože v jeho prodejně je nyní PRAMEN. O několik kroků dále je mlékárna a dům bývalého železáře HAJÍČKA, který ještě dnes trpí ve vězení na BORECH a jehož manželka se mu ela vystěhovati a jelikož neměla žádných finančních prostředků, musela nastoupiti práci v továrně IGLA. Největší budovou v tomto bloku jest velitelství StB, bývalý "Asyl." Je to dvouposchodová budova se dvěma vchody. Jeden je pro pěší a jeden pro auta. V dnešní době se však používá jen jednoho a sice pro auta. Přední vrata, ještě stará dřevěná jsou otevřena přes celý den. Vchod do budovy jest však přepážen mřížovými dveřmi-katrem, který jest elektricky otevírán a zavírán jedním členem StB, který sedí v malé místnosti. Tato jest velmi zajímavě řešena, protože službu konající nedeří čelem ke vchodu, ale zády a každý pohyb je mu reprodukován zrcadly na stěnách. Každý, kdo chce do budovy a není znám, musí u okénka předložiti svou občanskou legitimaci a teprve je vpuštěn do čekárny, kde musí čekat na příchod záštaného.

Snad shodou okolností, nebo zlomyslností náhody, nachází se tato budova naproti domu, kde bylo za německé okupace proslulé česko-budějovické Gestapo. V budově jest i závodní kuchyně pro příslušníky StB. Vrchním kuchařem jest zde František ROUBAL, dřívější kuchař hotelu "Zvon", odkud byl vyhozen z důvodu opilství. Než se dostal na toto místo, musel absolvovati dobrovolnou brigádu v uhelných dolech.

Projdeme kokem budovy StB a prodejny OP, přejdeme Jeronymovu ulici a přijdeme k prodejně PRAMEN v níž je vedoucím František TRULÍK, bývalý člen lidové strany, nyní člen KSČ, předseda závodní rady PRAMENE,
/more/

který přesto, že je jedním z komunistických
 funkcionářů věří, že kdyby se to snad jednou
 převrtilo, obrátí kabát a bude moci opět "křef-
 tovat." Je to jeden z posledních bývalých soukromíků,
 který se drží jako vedoucí, přestože na jiných pro-
 dejnách jsou většinou jako vedoucí ženy. Snad je to
 tím, že si vzal za závazek spravovat nad dvěma pro-
 dejnami. Vedle této prodejny je komunální podnik -
 holiči, kde se pracuje na dvě směny a sice od 0600
 do 1400 a od 1400 do 2200. Do tohoto podniku chodí
 všichni členové StB. Poté přecházíme kolem kanceláři
 národního podniku "Jihočeských elektráren, závodní
 kuchyně, malé prodejny PRÁZEN, kde vidíme za výlohou
 likéry a zastavujeme se u bývalé prodejny DŘEV, nyní
 SKLO A PORCELÁN. Je to velmi pěkně zařízená pro-
 dejna se dvěma výlohami; v jedné kuchyňské potřeby
 a v druhé sklo a porcelán. Jdeme kolem budovy Česko-
 slovenských tiskáren, kde byla dříve prodejna se sva-
 tými obrázky, modlitebními knížkami atd. a jdeme kolem
 bývalého Jirsíkova národního domu, kde se nyní nachází
 restaurace a biograf JAS. V zadní části budovy jest
 bývalá tělocvična OREL, nyní asi tělocvična závodní
 jednoty SOKOL Jihočeských elektráren. Dále vidíme ve
 frontě domě malé provizorní krámký, jdeme kolem býva-
 lého holičského krámký jednoho z posledních soukromých
 holičů VOLÁKA /fnu/, který se musel přestěhovat někam
 jinam, a stojíme u bývalé budovy StB, dříve celního
 úřadu, pak nějaké vojenské správy. Přicházíme ke Sta-
 linovu náměstí, kde jediné upoutá naši pozornost poš-
 tovní úřad I. Je to velmi pěkná a moderní budova, posta-
 vená před II. světovou válkou. Projdeme kolem, jdeme
 Tyršovy sady, procházíme Kanovnickou ulicí, která jest
 jen jednosměrná, po pravé straně, za malým mostem vidíme
 redakci PRÁCE, kde jsou denně vyvěšovány čerstvé noviny,
 uděláme asi 20 kroků a stojíme na rohu Kněžské a Kanov-
 nické ulice, kde se nalézá prodejna NOVÝ BYT. Ve výloze
 vidíme jen jednotný typ nábytku. Vedoucím je bývalý maji-
 tel POPILEK, který jest velmi oblíben. Je to bývalý spor-
 tovec, Sokol tlem i duší, stoupenec bývalé strany národně
 socialistické, který se na tomto místě drží jediné svou
 kvalifikací. Naproti, na levé straně je dvouposchoďová bu-
 dova bývalé německé chlapecké měšťanské školy, kde se nyní
 nalézají kanceláře JNV. Po pravé straně je hlavní kostel,
 po levé straně máme několik obchodů, mezi nimi prodejnu
 bývalého majitele SADOVSKÉHO, kde se nyní nalézá prodejna
 OP. Přejdeme roh Šternkovy a Kanovnické ulice kolem mo-
 derní budovy spořitelny a dostaneme se na Žižkovo náměstí.
 Zde vidíme především kašnu a sochu Samsona, bronzovou sochu
 Jana Žižky z TROCNova, který se dívá směrem na východ a sta-
 robylou radnici. Naskytá se nám pohled na známá českobu-
 dějovická podloubí, která lemuji celé náměstí. Po pravé

/more/

straně vidíme bývalé kožešnictví MĀRA, jehož majitel byl odsouzen na šest let žaláře, dále jsou zde krámky, jsou zde prodávány v jedné chodbě noviny, je tu zlatník a klenotník NOVÁČEK /fnu/, který jest ještě stále samostatný, prodejna ČSM, kde jsou k dostání brožury a knihy vyložené prokomunistické a výhradně politické, prodejna PRAMEN, bývalý KULÍK, kde byl vedoucím bývalý předseda závodní rady PRAMENE, KOZÁK, který byl při náboru pracovníků sil do výroby přeložen do kantiny na letiště, prodejna s kožešinami OP, kde je vedoucí paní SILABOVÁ. Tato prodejna patřila dříve VODICKOVI, který měl zde textilní obchod. Vedoucí prodejny jest velmi solidní dáma, je to bývalá majitelka největšího kožešnického závodu v Č.BUDĚJOVICÍCH. Její synovec MARHOUN byl odsouzen pro protistátní činnost na 13 let vězení a je v JÁCHYMOVĚ. Ve výloze prodejny jsou většinou králičiny a jen sem a tam se zde objeví skunk, kožený kabát nebo líšky. Pak přijde prodejna OP, dříve ROVNOST, kde je vedoucím bývalý majitel LUKĚŠ. Nyní se nám naskytne skutečně ubohý obrázek, jak se komunistický režim stará o staré lidi, v našem případě o starého majitele parfumerie VULTA. Výloha této prodejny jeze prázdnou, protože její majitel, dosud soukromně hospodařící, tam prostě nemá co dát. Přidělí žádné nedostává a z čeho žije, ví sám Pán Bůh. Jak proti tomu kontrastuje prodejna Jihočeských mlýnů, nebo o něco dále, přes prodejnu OPTIKA, kde je její bývalý majitel NOVÁK, největší prodejna OP v Č.B., kde se na jedné straně prodávají pánské a na druhé straně dámské věci. Procházíme pod podloubím kolem několika menších prodejen a dostáváme se k jedné z největších prodejen PRAMEN, kde je vedoucím BICAN. Tato prodejna byla nově zrestaurovaná spojením dvou prodejen, tím bychom se dostali na roh Krajské ulice, odkud vidíme krajský podnik FOTOTECHNA, který byl zřízen ze čtyř domů a sice v jednom bylo sklářství, v druhém galanterie ČHRT, ve třetím holiš a ve čtvrtém výroba likérů a octa BERÁNEK. Ve výlohách jsou vystaveny motocykly JAWA a ČZ, mimo to se zde hlavně prodávají náhradní díly pro motocykly. Přicházíme k rohovému domu, bývalé německé bance, kde byl dříve obchod HYGIA. Bývalý majitel STRNAD je dnes vězněn a rovněž tak i jeho syn. O několik kroků dále vidíme ještě soukromého brašnáře URBANA, dále je bývalý obchod STEHLÍČEK, nyní prodejna hraček ZDAR, prodejna ELEKTRA, MEDIKA, administrace Rudého práva, obuvník HOŠEK, který stále ještě pracuje soukromně, ale prodejna mu byla vzata a prodávají se zde kožené věci, jako dámské kabelky, řemeny, náhubky pro psy atd. Procházíme kolem bývalého obchodu s prádlem PINC, kde později byla STASKA a nyní prodejna Lidové demokracie. Takto jsem se dostal před radnici a odtud vidíme velkou propagační skříň, který byla zřízena

/more/

ve výloze bývalé prodejny OP. Vidíme zde fotografie ušerníků a předsedů vzorných JZD českobudějovického kraje, plnění plánu jednotlivých JZD a závodů atd. Přejdeme roh Biskupské ulice a vidíme bývalý palác PHOENIX, kde jsou nyní kanceláře československých pojišťoven. Naproti je bývalá stará pošta, kde se nyní prodávají "Zemědělské noviny" dále jsou zde jen malé obchůdky a pak jeden z největších hotelů Č.B. hotel SLUNCE. Vedle jest prodejna "Ruská kniha, která byla zřízena v roce 1952; prodávají se zde výhradně ruské knihy; /informátor po celou dobu jejího trvání neviděl nikoho, který by si tam šel něco koupit./ Jinak prodejní lokality jsou velmi dobře voleny, jsou prostorné a poměrně pěkně vybavené. Výlohy jsou po obou stranách vchodu. O několik kroků dále byl soukromý kožedělnický obchod. Jeho majitel /jak se informátor dověděl prostřednictvím dopisu od své ženy, která jest stále ještě v Československu, /RIBIGER /Inu/ prodal těsně před měnovou reformou své osobní auto TATRU a jelikož měnovou reformou o vše přišel, oběsil se ze zoufalství. Kousek dále jest prodejna KNIHA LIDU, ve které bychom marně požadovali česko-německý nebo česko-anglický slovník. Naproti tomu ruských slovníků je zde více jako dostatečné množství.

Pak přijde prodejna MEDIKA, kde je vedoucím bývalý majitel LACL, prodejna PRAHEM, dříve staroněmecká firma BRANTNER - pražská káva a později fy DOUBA. Majitel tohoto obchodu zemřel asi v roce 1948 a jeho manželka, paní DOUBOVÁ pracuje zde jako prodáváčka. Přejdeme ústí Švermovy a Divadelní ulice a přijdeme k jediné prodejně Jihočeských mlékáren - mléčnému baru, kde se dostanou nanokové dorty, mléčné coctaily a různé pečivo. Je to jeden z nejvíce navštěvovaných podniků v ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH. Nyní se dostáváme na nejfrekventovanější stranu Žižkova náměstí, před bývalou kavárnou Central, kterou získal po válce KATOUŠ, který se vrátil z USA. Tento si zde zařídil výrobu psacích strojů, který mu však byla v roce 1948 znárodněna a byla zde zařízena HAPPA - oprava psacích strojů a prodejna psacích strojů. Jak majitel, tak i jeho syn a manželka zůstali zde zaměstnání. Vedle jest bývalé knihkupectví AUSOBSKÝ, kde jest nyní krajská prodejna propagačního materiálu Rudého práva. Jsou zde k dostání různé propagační plakáty, materiál pro propagandisty, obrazy komunistických velikánů, transparency atd. O několik kroků dále jest hotel ZVON, buffet a restaurant. Je to jediný buffet v Č. BUDĚJOVICÍCH.

/more/

Dále prodejna sportovních potřeb, kde je vedoucím ČCHRABAL Jaroslav, vedle je bývalé řeznictví MIKEŠ, nyní prodejna MASNA, MEDIKA, prodejna časopisu "Práce," dříve textilní prodejna TRUMPF, moderně zařízená prodejna TEP, dříve prodejna kobereců HAAS a Synové, prodej tabáku, soukromý rytec, prodejna PRAMEN, kde jsou k dostání tvrdé a čokoládové bombony a velmi známá vinárna "U HOUPKÁ," která dnes patří komunálnímu podniku města Č.B. Vedoucím je velmi populární osoba Č.B., ŠTROP Franta. Velmi častým a stálým návštěvníkem je zde dnešní předseda československé strany lidové a ministr zdravotnictví dr.h.c. Josef PLOJHAR, který z e má uskladněny a připraveny francouzské konaky, které mu mimochodem vedoucí pomáhá odčerpávat. Pan ministr má býti podle tvrzení československých obyvatel ne-manželským synem biskupa, který mu umožnil studia a později, jako mladému knězi, mu dopomohl dostat se na farní úřad v Č.B. za kaplana. V roce 1939 měl býti dán Němci do koncentračního tábora TACHAU. Obyvatelstvo říká, že kdyby byl pořádným a čestným člověkem, byl by tam zůstal a nevrátil se domů. Po osvobození se stal poslancem za lidovou stranu a jeho kanceláře se nacházely na Lanové třídě. Po unorovém puči se "proslavil" svým "vlasteneckým a čestným" jednáním a byl komunisty dosazen na ministerské křeslo. Již z dřívější doby byl znám jako holčičkář, ale po této době se stal doslova "děvkařem a lumpem," jak jest všeobecně obyvateli nazýván.

Stejně tomu je i s druhým návštěvníkem tohoto podniku, bývalý starostou města Č.B., dnešním ministerstvem NEUMANEM. Na jeho ženě jest zajímavá jedna věc. Nejsou to snad její "zlé" vlasy, o kterých obyvatelstvo říká, že jsou rezavé jako liška a ani jiná tělesná křása, ale především její kožich. Za první republiky nosila paní NEUMANOVÁ kožich-ocelovku. Byl to dlouhý a skutečně velmi pěkný kožich. Pomalu, ale jistě ho však hlodal zub času a dnes má z něj paní ministrová krátké palety.

Dále je v této vinárně schází městská honorace, t.j. lékaři, zubní technici a bývalí lékárníci.

Dále vidíme bývalou prodejnu Jihočeských mlýnů, nyní prodejnu PRAMEN, kde se prodávají cukrářské výrobky a pečivo. Kousek dále je prodejna SKLO A PORCELÁN, která se nalézá v bývalé prodejně obuvi SYROVÁTKA, pak je zde prodejna Jihočeských výtvarníků,

kde jsou prodávány sochy, obrazy atd. prodejna ZDAR, dříve FOESTER a prodejna bižuterie, kde jest vedoucí paní DANKOVÁ, žena bývalého obchodníka, který je dnes vedoucím prodejny ZDAR na Šternkové ulici. Tento dům jest chráněn památkovým úřadem. Měl doškovou střechu, která byla v poslední době opravena a pod omítkou na zdích byla objevena stará ozdobná fasáda, která se rovněž opravuje. Tím bychom skončili prohlídku náměstí, ale podívejme se ještě na několik jiných zajímavostí. Ku příkladu, krajské velitelství SNB se nachází na třídě Dr. Edvarda Beneše, v bývalém policejním ředitelství. Přímo v této budově jest truhlářská dílna a naproti v bývalé autodílně NICHLE jest autoopravna, lakýrna a dále jsou zde garáže. V dílnách pracují výhradně členové SNB, kteří si provádějí všechny opravy sami. V bývalé autodílně jest ku příkladu vrchní strážmistr REZPALEC, komunista, ale dobrý člověk.

Na krajském velitelství SNB byl dříve velitelem poručík SNB KASAL /fnu/, bytem na Smetanově ulici číslo 18. Je asi 40letý, robustní postavy asi 180 cm vysoké. Jmenovaný je ženat a má dvě děti. V poslední době chodí v civilu, proto se nedá říci, kde je zaměstnán. Informátor nevylučuje možnost, že pracuje pro StB. Velmi často se projíždí ve svém osobním kabrioletu značky Škoda Popular nebo Rapid. V jednání s lidmi jest velmi pánovitý a arogantní.

Okresní velitelství SNB jest ve třídě 28. října, v bývalé budově berního úřadu. Ve dvoře této budovy byla postavena nová věznice, asi o šesti celách. Cely jsou čisté, jsou vybaveny novými příkrývkami, každá cela má dvě okna a je vybavena železnými posilemi. Na okresním velitelství SNB jsou dnes většinou mladí lidé, kteří bylo dosazení na místa bývalých četníků, kteří byli propuštěni. Informátor zde zná štábního strážmistru KOLAFU /fnu/ který je ice komunistou, ale jinak jest velmi dobrým člověkem. Jmenovaný jest typem starých československých strážníků. Jinak o příslušnících SNB v Č.B. nutno podotknouti, že jsou mnohem slušnější než členové StB. Mezi nimi jest možno pozorovati strach, protože nikdy nevědí, zda je někdo nesleduje, nebo že není na ně nasazen nějaký špicl StB. Ku příkladu našemu informátoru se stalo, že když v garážích SNB leštil auto, došly mu cigarety. Jako vyšetřovavec nemohl se vzdát a proto poprosil jednoho člana SNB, aby mu příležitostně koupil krabičku

/more/

Partyzánek. Dotečný se však vymlouval, že to nemůže udělat, protože to mají zakázáno, že by ho někdo mohl vidět a měl by z toho velké nepříjemnosti.

Dále by nás zajímal krajský soud, který je spojen s okresním a má hlavní vchod na Lidické ulici, kde je i věznice. Tato budova byla a je po StB nejvíce obávanou, protože v jejích místnostech byly odsouzeny stovky nevinných lidí na dlouholeté žaláře a k trestu smrti. Žádný z okoljdoucích lidí nezapomene alespoň letmým pohledem zavadití o stěny této budovy a jistě mu naskočí husí kůže a vyvstane chladný pot na čele, představí-li, kolik nevinných obětí je zde vězněno, kolik trestů smrti bylo v prostorných soudních sálech vyřčeno nad československými vlastenci, kteří se provinili jen svým vlastenectvím a na koho ještě čekají chladné cely. Dodejme si však odvahy a podívejme se blíže na lidi, kteří jsou ve svých funkcích povolnými nástroji komunistické justice, tedy na ty, kdož jsou plně zodpovědní za všechna ta zvěrstva, justiční vraždy, rozsudky na nevinných obětech komunistického režimu a za panický strach místního obyvatelstva.

Jednou z nejobávanějších postav je JUDr. J. URVÁLEK, smutně známá postava státního prokurátora z monstrprocesu proti "protistátnímu spikleneckému centru Rudolfa SLÁNSKÉHO" v listopadu 1952. JUDr. URVÁLEK se stal známou postavou již v roce 1945, kdy se stal státním prokurátorem při lidovém soudě v ČESKÝCH BUDEJOVICÍCH a svou plamennou řečí poslal mnoho nevinných lidí na věčnost nebo do kriminálů. Po roce 1945 stalose jeho jméno pravým postrachem a únorový puč v roce 1946 ho postavil tam, kam skutečně náleží: mezi vrahy československých vlastenců. Komunisté mu dali možnost dokázati své schopnosti a on nejen že dokázal, že je hožen jejich důvěry, nýbrž dokázal celému světu svými činy, že člověk může být bestie a sadista. Přelíčení, na kterých koná svou "povinnost" právníka, člověka, který přísahal na spravedlnost, jsou dokonalým obrazem jeho zloby a nenávisti proti všemu demokratickému a vůbec proti lidstvu. Toto nám jasně dokazuje případ SLÁNSKÉHO a nesčetné množství nejmenovaných přelíčení proti t. zv. zrádcům, reakcionářům a sabotérům socialismu v Československu.

Jeho pravý charakter prozrazují jeho oči, z nichž se dá jasně vyčísti jeho nevysvětlitelná nenávist. Jeho shrbená postava a nedbalé oblečení dává na první pohled tušit člověka - zaprodance, poslušného sluhu komunistické justice.

/more/

Jmenovaný je asi 40-41 letý, hubenější postavy asi 174 cm vysoké, nahrbtený a chodí velmi nadbale oblečen. Bytem je na Pražském předměstí.

Údajně má býtí předsedou závodní organizace KSČ na krajském soudě. Jakou má však funkci jinou, nemůže informátor říci.

Předsedou krajského soudu je MALÍK JAN /?/ povoláním truhlář, který ještě v minulém roce neměl před svým jménem JUDr. Pravděpodobně absolvoval nějaký kurs a tímto pak získal akademický titul. Na krajský soud se dostal asi v roce 1951. V této době byl předsedou krajského soudu JUDr. PŘÍBORSKÝ /fnu/, viz dále. MALÍK však i když je vyučeným truhlářem, vypadá před soudem skutečně jako velmi inteligentní člověk a skutečně by o něm nikdo neřekl, že není právníkem z povolání. Jmenovaný se snaží při každém přeličení dokázat každému i to, co se prakticky dokázat nedá. O jeho právnických schopnostech svědčí stovky jím odsouzených nevinných lidí. Ve svém privátním životě si rád zadává s "děvčaty" a toto mu vyneslo přízvisko "holčičkář." Je asi 41-42 letý, hubenější postavy, asi 164 cm vysoké, kaštanových vlasů česaných na stranu, vyššího inteligentního čela a má velmi uhlazené chování. Při přeličeních mluví zásadně klidně. Obhajoba před ním, jako před soudcem jest prakticky nemožná.

Velmi často navštěvuje hotel SAVOJ. Adresa jeho bytu není známa. /Informátor jest velmi dobře informován o jeho "záletech," ale nechce nikoho jmenovat, protože se obává jeho mstivé povahy a že by ve svém dnešním postavení mohl mnoha lidem uškodit. Lidé se ho bojí a říkají, jak informátor dorlova tvrdí, že ho jednou oběsí./

Krajský prokurátor KADLEČÍK Jan, jeden z nejnebezpečnějších lidí na krajském soudě v Č. BUDEJOVICÍCH, jest vyučeným holičem. Rodákem jest z Č.B., bytem na Jírovcové ulici. Je to jeden z typických přísluhovačů režimu, lidových prokurátorů. Povahově je cynik, který přímo s živelnou rozkoší odsuzuje nevinné lidi. Ve svém soukromém životě, speciálně ve své rodině musí se cítit velmi spokojen, protože je ho možno velmi často vidět s jeho paní, jak kráčeji po ulici jako dvě "hrdličky," nedívající se ani napravo, ani nalevo. Pozoruhodné je na něm jeho nervosní chování. Ku příkladu v trolejbusu si při nastoupení snal klobouk, pak si ho opět nasadil,
/more/

políil si ruce na aktovku a zuřivě do ní habnoval svými prsty. Z toho se dá soudit, že jmenovaný se velmi obává lidí, speciálně těch, jimž uškodil. Stále se dívá do prázdna, naprosto nevidí své nejbližší obolí a stále nad nčím přemýšlí. Snad se mu probudilo jeho svědomí.

Jmenovaný jest asi 38 letý, hubenější postavy asi 165 cm vysoké, světlých vlasů a modrých očí, které neprozrazují nic dobrého a které neustále tčkají v neurčitu. Oblečen chodí vždy čistě a vkusně.

Prokurátor JUDr. SVOBODA /fnu/, jest asi 37 letý vystudovaný právník. Informátor si ho velmi dobře pamatuje ještě ze studentských let, kdy chodil k jeho rodičům na zmrzlinu. Je hubené postavy, asi 175 cm vysoké, tmavě kařtanových vlasů, velkého nosu a tčkavých očí. Při rozmluvě se nikdy nedívá nikomu do očí, věčně je klopí a uhýbá. Informátor se s ním znal velmi dobře osobně a proto po svém odsouzení, u příležitosti návštěvy jeho manželky, kterou osobně doveřldo hovorny, se ho ptal: "Pane prokurátore, ptám se Vás ne jako prokurátora, ale jako člověka. Byl jste při přeličení přesvědčen o mé vině?" "Byl jsem přesvědčen o vaří nevině," zněla jeho odpověď. "Jak jste tedy mohl pronéstí takovou řeč," ptal se ho informátor dále. "Podívejte se, každý máme své povolání. Já jsem musel, ačkoliv jsem se s tím neshodoval, ale neřlejte si z toho nic, budete mít odvolací soud, půl roku Vám slevíme a ten rok si již nějak odkroutíte."

Po svém propuřtění ho informátor ještě jednou potkal. Poděli si ruce jako staří známi a informátor mu řekl; "Pane prokurátore, já se dnes naprosto neshoduji s vařím prohlášením, že každý máme své povolání. Jste-li čestný člověk a neshodoval-li jste se s tím, měl jste jako čestný člověk jednat. Ale kdybyste byl skutečně čestný člověk, vozil byste dnes hlinu jako já a neodsa- zoval byste nevinné lidi." Jmenovaný mu na toto neodpově- děl a šel. Poté se setkal informátor se svým přítelem, který o této věci rovněž s JUDr. SVOBODOU mluvil a tento mu řekl, že SVOBODA se doslova vyřdřil: "vím, že se v tom A... koupe, ale já mu nemohu pomoci, protože ulice to řdná a pak hlavní důraz je kladen na peněžitou po- kutu, aby byl likvidován."

JUDr. SVOBODA je sice v KČČ, ale nedá se o něm říci, že by byl fanatik, spíše by se dalo říci, že je alibista, protože v soukromí jedná s lidmi skutečně /more/

jako člověk. Bytem jest na Lidické silnici.

Dříve byl předsedou krajského soudu JUDr. PŘIBOVSKÝ /fnu/, který byl před tím předsedou lidového soudu v Č.B. Jmenovaný jest v poslední době notorický alkoholik. Je členem KSČ, ale nedá se o něm říci, že by speciálně v dnešní době někoho poškodil, protože po stránce služební kvalifikace stále klesá a dnes je na oddělení pro projednávání alimentů a podobných případů. Informátor ví z vlastní zkušenosti, že jmenovaný se snaží lidem skutečně pomoci, protože řekl docela otevřeně; "Podívejte se, já vám pomohu k tomu, že se budete moci rozvést ale to nebude mít naprosto žádný vliv na vyhoštění, protože by stejně musela opustit ČSR. Takto pojede za vámi jako vdaná a jinak by jela jako rozvedená."

Jak již řečeno, jmenovaný v poslední době propadl alkoholu a to snad z toho důvodu, že si vzpomněl na svou minulost, kdy šablonovitě odsoudil mnoho lidí k trestu smrti.

JNV.

Jednotný národní výbor se nalézá v bývalé německé škole na Kněžské ulici. Je to dvouposchodová budova se dvěma vchody, z nichž jest však používán pouze jeden a to z Kněžské ulice.

Předsedou je VAŘIL Jan, o kterém nám nemůže informátor říci nic bližšího.

Předsedou pracovního referátu jest KŘÍŽ /fnu/, ze ČTYŘ DVORŮ. Jmenovaný pochází z velmi chudobné rodiny. Vyučil se sklenářem a všude byl oblíben pro své slušné chování. Ještě za první republiky hrál kopanou za ČTYŘI DVORY.

Po osvobození se stal členem komunistické strany. Svou aktivitou ve stranické práci a loyaltitou ke straně dopracoval se až na tuto funkci, kterou nastoupil začátkem roku 1952. Informátor ho jednou, jako svého starého známého navštívil a ptal se ho, zda by bylo možno přestoupiti z Jihočeských cihlen do PRAVENE. Dotyčný mu na to odpověděl, že je to vyloučeno, protože oni mají příkaz dávatí lidi z distribuce do výroby a ne z výroby do distribuce. Přesto, že mu informátor vysvětlil, že chce jíti do PRAVENE jako řidič, nechtěl na to

/more/

přistoupiti, ačkoliv byli dříve dobří přátelé. Z toho jest zřejmo, že jmenovaný se drží úzkoprse směrnic, které jsou mu dány komunistickou stranou a které jsou pro něho písmem svatým. Pro něho je vše, co komunisté dělají správné. Právě tak, jak byl dříve na všech stranách oblíben, protože byl dobrým pracovníkem a skutečně poctivým člověkem, je nyní obáván nejen cizími lidmi, nýbrž i svými bývalými přáteli a příbuznými. Jeho švagr o něm doslovně řekl: "Nedá se o něm říci, že by byl uduševněncem, ale dá se říci, že jest skutečně nebezpečným komunistou, protože lidé se před ním bojí hovořit. Nevím proč vstoupil do komunistické strany. Nikdy si přece nemohl stěžovat na to, že by snad neměl práci, ba naopak, všichni sklenáři chtěli, aby u nich pracoval. Dříve se s ním dalo hovořit, ale jak se v roce 1945 chopil několika svých přátel, kteří ho snad svým vlivem přiměli ke vstupu do KSČ, stoupla mu do hlavy jeho důležitost, stal se úplným fanatikem a již se s ním nedalo hovořit."

Jmenovaný jest asi 38-40 letý, hubenější postavy asi 165 cm vysoký, váží asi 60 kg a má velmi pichlavé oči. Je ženat, má dvě děti a bydlí ve ČTYŘECH DVORECH.

Hospodářským referentem je SLÁDEK Jan, povoláním pekař. Jmenovaný se narodil v ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ve velmi chudobných poměrech. Jeho otec mu záhy zemřel a matka ho dala do učení k jednomu pekaři, který mu dával stravu a byt. Členem KSČ jest již od roku 1945. Je to člověk, který začal budovat Jihočeské mlýny, kde se později stal i předsedou závodní organizace komunistické strany. Odtud byl pak povolán na tento referát, asi v roce 1951. Dá se o něm říci, že se s ním může otevřeně mluvit, ačkoliv je kovaným komunistou. Absolutně by se nesnížil k udávání, ať mu již řekne kdokoliv cokoli. Ve své práci se drží přesně a nekompromisně směrnic, které jsou mu dány a nikomu nesleví nic.

Jmenovaný jest asi 40 letý, silnější postavy
/more/

asi 168 cm vysoké, modrých očí a kaštanových řidších vlasů. Bydlí u plynárny, kde si koupil od Fondu národní obnovy domek. Je ženat a má jedno dítě. Svůj volný čas tráví ve společnosti své rodiny. Nikdy není viděn v hostinci.

Tajemníkem JNV je LEMBERK /fnu/, kterého však informátor nezná blíže a proto nám nemůže o něm říci žádné podrobnosti.

Dále je na JNV zaměstnán JUDr. ROSENKRANC Adolf, jeho funkce však není informátoru známa. Jmenovaný byl znám jako "věčný student" na právnické fakultě. Původem je z úřednické rodiny, jeho otec byl zaměstnán jako úředník u ČSD. Od roku 1945 byl stoupencem strany národně socialistické, ale v roce 1948, jakmile zjistil, že by mu lépe vyhovovala legitimace komunistické strany, podepsal do KSČ přihlášku. Je to vyložený karierista a hlavně nebezpečný člen komunistické strany. Zajímavé na jeho případě je to, že ještě v roce 1945 neměl naprosto nic, ale dnes vlastní luxusně zařízený třípokojový byt a osobní automobil značky TATRA 57. Jeho byt se nachází v první novostavbě na bývalé Dlouhé ulici, dnes ulice Šimona BÁRA, který byl postaven městem. Ještě v roce 1949 nebyl tento dům dostaven, ale všeobecně bylo známo, že tam bude bydlet. Je to jednoposchodový dům, jeho obyvatelé jsou většinou zaměstnanci JNV. Jeho prsty sahají tak daleko, že se mu podařilo vymoci jeden byt v tomto domě pro jeho švagra, známého československého hokejistu MIZERU. /Informátor znal dobře MIZERU a nemůže říci, že by byl udavačem, ale když byl zavřen v JÁCHYMOVĚ, střetl se s ČERVENÝM a MACELISEM, známými československými hokejisty, kteří tvrdili, že původci jejich zatčení a odsouzení byli MIZERA a PÍCHA./

ROSENKRANC se zúčastňuje sportovního počniku, který je v Č.B. pořádán a proto se informátor domnívá, že buď má nějakou funkci ve sportu, nebo je přímo na referátě pro tělovýchovu a sport. Jeho domněnku ještě potvrzuje ta okolnost, že u příležitosti zahájení POHÁRU MÍRU - hokejový turnaj - měl za JNV zahajovací

/more/

Jeho řeč musela být skutečně duchaplná, protože obecenstvo na něho křičelo, aby toho nechal a necht raději začnou hrát hokej.

Manželka jmenovaného jest rovněž horlivou členkou komunistické strany. Oba se považují za česko-budějovickou elitu a proto se podle toho i chovají. Jejich chování jest arogantní a sebevědomé. Velmi často navštěvují kavárnu SAVOY a neopominou navštívit ani jeden podnik, který pořádá komunistická strana. Ku příkladu v roce 1949 pořádala komunistická strana ples. ROSENKRANC byl zde jediným známým funkcionářem, který měl na klopě svého kabátu komunistický odznak. Velmi rád se nechává vidět, aby každý viděl jeho důležitost.

KNV.

Úřadovny KNV se nacházejí na Lidické silnici, v budově bývalého okresního úřadu. Informátor zná osobně jen předsedu KNV, Dr. Václava ŠKODU, který bydlí na Lanové třídě, v jednom z nejlepších bytů v ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH. Tento dům byl postaven nákladem bratří PROCHÁZKŮ, kteří z něj byli po jeho dostavení vykázáni a nyní mus ještě splácet dluh, který na něm ještě zbyl. Všichni pracují ve svém bývalém podniku instalaterství - který byl začleněn do nějakého národního podniku. Z jejich měsíčního platu je jim strhována určitá částka na výše uvedený dluh. Pokud si informátor pamatuje, byl tento dům postaven nákladem 2,000,000 Kčs.

Jak již bylo na začátku uvedeno, informátor zná Dr. ŠKODU velmi dobře. Nemůže však o něm říci nic špatného, protože Dr. ŠKODA byl první, který se začal přimlouvati za jeho manželku, kterou chtěli vyhodit z bytu. Jinak ale je kovaným komunistou, ale jak je zřejmo, nezapoměl na to, že je především člověkem.

Hotely.

Bývalá kavárna SAVOY /byla přejmenována, ale informátor si nepamatuje její nové jméno, protože mezi lidmi se stále ještě užívá její staré jméno/ prodělal jako všechno v Č.B. velmi mnoho změn. Původní majitel KLAPAČKA /fnu/ rozumněl skutečně řemeslu a tak se stala

/more/

kavárna proslulou a platila za jednu z nejlepších v celých Č.B. Jmenovaný však za německé okupace kolaboroval s Němci a proto mu byla dána na jeho podnik národní správa. /Bývalý majitel pracuje dnes někde v OSTRAVĚ jako číšník./ Prvním národním správcem se stal Kral DEJMEK, bývalý číšník, který zde byl až do roku 1951. Během této doby potřebovali komunisté některé místnosti a proto byla zavřena herna a půlku kavárny dostal STAVOPROJEKT. V roce 1952 byla opět otevřena herna a v poslední době byla vrácena i druhá půlka kavárny, takže dnes je to opět jedna z nejlepších kaváren, dancinů a je zde jediná herna v celých Č.B. Kavárna jest otevřena od 0600 do 0100, v sobotu do 0300. Přes den je zde průměrně 10 hostů, ale k večeru se nejdříve naplní herna návštěvníky, kteří zde chodili snad již 20 let. Mladí zde jsou rovněž, ale jen proto, že zde jsou dva velmi dobré kulečnickové stoly, pak že je zde oddělená místnost pro šachisty.

Všechny místnosti jsou prostorné, vysoké a světlé, takže je zde příjemné posezení. V herně jsou dovoleny hrát hry jako : bulka, cenr, remi-bulka, maryáš atd., tedy komerční hry. Hazard je přísně zakázán. Hráči však hrají i hazardní hry, ale tak, že peníze schovávají pod stoly, protože do herny chodí velmi časté kontroly StB, které kontrolují, zda někdo nehraje hazard. Jakmile se však objeví dva muži v montgomerácích, všechno zmizí jako pod kouzelným proutkem. Tito pak procházejí hernou a každou podezřelou osobu kontrolují. Mimo to byli zde i jiní členové StB, kteří si však přišli zahrát karty.

V dancingu se zdržují většinou funkcionáři národních podniků, KSČ, JNV a podobných institucí, tedy většinou komunisté, kterých se nikdo neptá, zda tam zaplatí jednu černou kávu nebo účet ve výši 10,000 Kčs. Naproti tomu normální návštěvníci jsou stále pod kontrolou službu tam konajícího člena krajského velitelství SNB. Tento zde sedí až do uzavírací hodiny a dává pozor, zda se někdo neopil, nedělal výtržnosti, nebo neplatí velký účet. Každého, kdo je mu podezřelý legitimuje, což má za následek výsledky na StB. Ku příkladu náš informátor vypil jednou se svým přítelem jeden litr vína a druhého dne se musel hlásit na velitelství StB, kde byl tázan, odkud má tolik peněz, že může si

/more/

dovolit pít víno. Informátor se vymluvil na to, že ho jeho přítel pozval a že proto nic neplatil a vyvázl bez následků.

V dancingu jest stále malý taneční parket. V poslední době tam hrál jazzový orchestr **ČÁMEČNÍK** z PRAHY. Zde můžeme slyšet pouze kousky, které hraje československý rozhlas. Dále jest tento podnik navštěvován herci, ku příkladu stálým hostem jest zde oblíbený československý herec, staré školy **ŠMÍD** /fnu/ a lidmi, kteří sem byli posláni z PRAHY za nějakým účelem, takže prakticky se dá říci, že normální občan by zde viděl čtyři až pět jemu známých lidí. Vedoucím tohoto podniku jest **KEMP** /fnu/, bývalý číšník restaurace **METROPOL**, jehož bratr byl dříve vedoucím komunálního podniku - hostinské živnosti, již byl později zbaven. **KEMP** jest sice komunista, ale jinak tichý a dobrý člověk.

Pokud se týče obsluhy, tato jest skutečně velmi dobrá, protože ku příkladu je zde zaměstnán číšník **Jaroslav ANĐEL**, který pracuje v tomto podniku již asi 20 let. Servírování jest velmi čisté, hosté si jen stěžují na podávaná jídla. Zajímavé jest, že tento podnik stále ještě používá nejen příborů, talířů, šálků atd. se jménem bývalého majitele, ale rovněž i jeho servítků.

Stále návštěvníky nejvíce mrzí, že v úterý je zde zavřeno, takže musejí jít do hotelu **SLUNČE**.

GRAND-HOTEL se nachází u nádraží. Restaurace jest poměrně dosti prostorná a jest považována za velmi slušný podnik. Návštěvníci jsou většinou starší lidé. Zadní část hotelu jest stále ještě zabrána národním podnikem **STAVOPROJEKT**. Obsluha je dobrá a servírování čisté.

Po jedné straně je nejproslulejším v celém městě a to jsou jeho cizinecké pokoje, v nichž se prohání bezpočetné množství štění. Vedoucím jest **DEJMEK** /fnu/, bývalý národní správce **SAVOJE**.

Dále u nádraží jest hotel **IMPERIAL**, kde je jednak
/more/

restaurace a jednak bar. Hotel patřil dříve MIKLASOVI /fnu/, který však zemřel a jeho paní pronajala hotel HOVORKOVI Vilému, který byl však v roce 1949 zatčen StB. Zde se schází pochybná společnost, včetně tajných prostitutek, kterými jsou většinou maďarská a slovenská děvčata. Pokud informátor ví, bylo zde možno u šatnářky dostat pokoj i s děvčetem za cenu Kčs 500, ovšem neoficiálně, protože jinak je prostituce zakázána. V baru jest strašný rámus, je zde vždy mnoho opilých a často dochází k bitkám. Pokud se týče obsluhy musíme konstatovat, že tato jest bezvadná. Jest zde zaměstnán velmi schopný číšník, Jan ENGLIŠ, který jest u hostů velmi oblíben, protože nikdy neztratí svůj humor.

Vedoucím je NEJEDLÝ Jaroslav, nekomunista a velmi slušný člověk.

Typicky lidovým podnikem jest hotel ZVON, který byl přebudován nákladem cca 500,000 Kčs, ale tak nešťastně, že je nyní takřka horší původního stavu. Podávaná jídla jsou chutná, takže na jídlo si zde nikdo nestěžuje. Stále hosty nejvíce mrzí, že je zde v neděli zavřeno.

Hotel "U slunce" - restaurace a kavárna - jest jedním z nejoblíbenějších podniků v Č.B. Místnosti jsou zde velmi nízké a proto vdech je někdy až nesnesitelný. V kavárně se mohou hrát karty, ale hráči zde neradi hrají, protože karty jsou zde tak staré, že nejsou takřka k rozpoznání. Celé zařízení jest staré, křesla jsou rozvrzaná, stěny jsou zakouřeny, protože je zde jen jeden ventilátor, prostě zde je možno pozorovati typicky komunistické hospodaření: jen brát, ale nic neinvestovat, Káva je tak bídná, že hosté raději pijí vodu. Obsluha v ničem nezadá zařízení. Je zde jeden číšník a dvě číšnice ale ty jsou tak neohrabané a neochotné, že se člověk pomalu bojí si něco objednat.

Naproti tomu restaurace jst již mnohem lepší. Podávaná jídla jsou dobré kvality, proto je zde možno pozorovati velký počet hostů. Zejména v neděli, kdy jsou restaurace z větší části zavřeny je zde doslovně nabit.

Vedoucím tohoto hotelu jest Josef NEJEDLÝ.

/more/

Mladí lidé mají dostaveníčko ve SLOVANCE v České ulici, která jest sice menším podnikem, ale poměrně velmi pěkně zařízeným. Vedoucím je zde František ERHARD, původem Rakušan, který však dostal československé státní občanství. Je sice komunistou, ale jinak je to velmi slušný a dobrý člověk. Komunistou je jen z nutnosti.

Tento podnik je proslulý svým parketem, na němž jsou balkony. Hraje zde oblíbený československý jazzový orchestr KOUPI. V sobotu a neděli je zde slova nabito. Jak již řečeno, chodí sem většinou mladí lidé, mezi nimi mnoho pochybných existencí včetně tajných prostitutek. Prostituce je zde prováděna možno říci v moderním smyslu. Staré a známé prostitutky jsou již umřelé a mimo to musí pracovat, proto na jejich místa nastoupila nová generace, t.j. mladá děvčata, která potřebují sem a tam nějaké ty punčochy, nějaký groš do kapsy a vypití. Normálně nemůže nikdo jít na pokoj, protože mu to nedovolí ani vrátný a ani pokojské, protože tyto jsou z většiny ve službách StB. Tedy kdo nemá vlastní byt, musí si hledat místo v přírodě. Nejvíce prostitutek jest mezi slovenskými a maďarskými děvčaty, která jsou zde zaměstnána. Místní prostitutky mají své stálé zákazníky a proto se s nimi nedá jednat ani v lokálech a ani na ulici. Chtěl-li by někdo mít prodávající děvče, musí se obrátit na mladé chlápce, kteří s ochotou mu za malý poplatek nějakou dohodou. Speciálně v tomto podniku jest možno pozorovat časté odcházení děvčete s chlapcem na "čerstvý vzduch." Jinak o prostituci jest velmi těžko říci něco pozitivního, protože každá taková se bojí StB a donucovacích pracoven a proto si věc zařídí tak, aby o tom nikdo nevěděl.

SLOVANKA jest velmi proslulá bitkami, které se zde odehrávají. Mladí chlápce v podnapilém stavu provokují jeden druhého a nakonec se bije celý sál.

Persekuce, udavači a členové StB.

Stejně jako ve všech městech Československé republiky, podle komunistické terminologie lidové demokracie, jest pravým postrachem komunistická policie a šif jejich špiclů
/more/

a konfidentů. Lidé se bojí otevřeně hovořiti, koupit si něco, nebo sednouti si po celodenní práci do kavárny, protože nikdy neví, zda nejsou sledováni a nebudou předvoláni k výslechu na StB. Členové StB nejsou pro obyvatelstvo tak nebezpeční jako špiclové a konfidenti, protože velmi rádi nosí StBáckou uniformu, t.j. pláště tak zvané "montgomeráky." Tyto jsou na první pohled jasným znamením pro všechny, aby si dali pozor, protože StB přišlo. Ku příkladu v kavárně SAVOY věděli všichni okamžitě kdy je tam kontrola a hned nastalo uschovávání peněz, všichni se snažili vypadat nenápadně, aby se jim nedostalo oné cti, hlásiti se příštího dne na StB.

Velmi známí jsou členové StB :

ČEČKA /fnu/, syn trhovce - párkáře ČEČKY, velmi známého po celém českobudějovickém kraji. Jmenovaný pochází ze ČTYŘ DVORŮ, je asi 34-35 letý, štíhlé postavy asi 174 cm vysoké, tmavých řidších vlasů a tmavých očí. Má velmi uhlazené chování a příjemný zevnějšek. Obvykle chodí v obleku barvy kaki, montgomeráku a nosí hnědý klobouk.

Jmenovaný se obvykle pohybuje po lanové třídě. Je fanatický komunista a velmi brutální člověk. Podle vyprávění POKORNÉHO byl jmenovaný jeho referentem a při výsleších nijak nešetřil bitím. V roce 1951 stavěl jmenovaný ve ČTYŘECH DVORECH domek a to tím způsobem, že si koupil nějakou bouračku v pohraniční oblasti a takto získaný materiál mu pak odvážela nákladní auta SNB. Jakým způsobem sehnal stavební dříví a cement nemůže informátor říci, ale velmi dobře si pamatuje, že jednou, když pracoval v garážích SNB, přišel jmenovaný za členem SNB BEZPALCEM a žádal ho, aby mu dal traversu, která se válela na dvoře. Zda ji dostal informátor neví. Každopádně si však jmenovaný dopomohl velmi lacinou cestou k postavení domku, při čemž mu velmi důležitou roli hrálo jeho postavení.

Dalším jest TRNKA /fnu/, syn trhovce - párkáře ze ČTYŘ DVORŮ, partnera výše uvedeného trhovce ČEČKY. Jmenovaný je štábním strážmistrem StB. Velmi často chodí

/more/

v koženém obleku a provádí kontroly v kavárně SAVOY. Jinak jest vidován v uniformě s červenými výložkami. Je asi 30 letý, štíhlé postavy asi 174 cm vysoké a nazrzlých vlasů. Je to bývalý dělník. Bytem jest ve ČTYŘECH DVORECH na Hlavní ulici. Podle vyprávění jeho přátel, jest fanatickým komunistou.

Z udavačů a konfidentů StB jsou známi :

VODIČKA /fnu/, rukavičkář, který měl dříve na náměstí obchod. V roce 1945 si dopomohl k majetku rozkradením obchodu BERÁNKA /fnu/, německého státního příslušníka a zařídil si továrničku. V roce 1948 mu tato i obchod byly zabaveny a on byl zavřen na jeden měsíc do vězení. Před rokem 1948 byl členem strany národně socialistické, po tomto roce není nikde organizován. Jeho brzké propuštění a pak skutečnost, že je jediným, kdo si dovilil koupiti přepychového kabrioleta LANCIA za cenu asi Kčs 270,000 se zdálo lidem více než podezřelým. K tomu ještě přistoupila skutečnost, že dotyčný nikde nepracuje a má stále dostatek peněz, takže dnes je oficiálně o něm známo, že je konfidentem StB. Z dřívějšíka má velmi špatnou pověst, protože si vždy potrpěl na "děvčatá," a pítí.

Jmenovaný je asi 47 letý, štíhlé postavy asi 175 cm vysoké, tmavých, hladce sčesaných vlasů, tmavé pleti a knírku. Jeho syn je známým československým sportovcem - hraje kopanou. Několikrát působil ve LVÍČATECH jako brankař a posledně se zúčastnil akademických her ve VÍDNI. Bytem je ve Švermové ulici.

BRAUN /fnu/, vedoucí CHEMODROGY jest rovněž znám jako konfident StB. Jmenovaný měl dříve velmi slušně zařízenou drogerii. Je to na slovo vzatý odborník ve svém oboru. Po znárodnění se stal vedoucím CHEMODROGY na Švermové ulici, nyní jest funkcionářem krajské správy CHEMODROGY v ČESKÝCH BUDEJOVICÍCH. Povahově jest velmi vychytralý a vypočítavý člověk, který se bude věčně točit tam, odkud mu kyne nějaký prospěch. Konkrétního případu informátor nemůže říci, jen jednou byl upozorněn svým přítelem, aby si dal na něho pozor, protože je konfidentem StB.

Jmenovaný jest asi 44 letý, zavalitější postavy

/more/

asi 175-176 cm vysoké a kaštanových, krátce zastřižených vlasů. Je ženat a má dvě děti.

Těmto jmenovaným a mnohým jiným mohou dneska poděkovati jejich oběti, kterých je v ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH více než dosti. Pokud si informátor pamatuje, byli z jeho známých zatčeni tito českobudějovičtí občané :

Václav BOUDA, bývalý tajemník strany národně socialistické v Č.B. Jmenovaný byl zatčen v souvislosti s poslankyní Miladou HORÁKOVOU a odsouzen na 12 let vězení. V poslední době pracoval na OTK v JÁCHYMOVĚ.

Jaroslav POKORNÝ, bývalý majitel prodejny s krajkami a výšivkami v KARLOVÝCH VARECH. Jeho rodiče vlastnili prodejnu stejného charakteru v Č.B. Jmenovaný byl zatčen pro údajné napomáhání k útěku za hranice. Odsouzen byl na 10 let.

KOUČKA /fnu/, bývalý autodrožkář, byl odsouzen z napomáhání k útěku za hranice na čtyři roky; údajně v JÁCHYMOVĚ.

Ota ŠIMÁK, bývalý trhovce s textilem, byl odsouzen pro pokus o překročení státních hranic na 12 let. Toho času pracuje na dole PROKOP. Stejně tak se stalo i jeho příteli, trhovci, křestním jménem Stanislav, který byl odsouzen na 10 let vězení a toho času pracuje na dole ELIÁŠ, jako důlní zámečník.

BUMBA /fnu/, bývalý vězeňský dozorce na BORECH, bývalý vězeň německých koncentračních táborů, který byl obviněn z napomáhání důstojnické vzpoury na BORECH. Jeho další osud není znám.

Václav BENEŠ, bývalý komisionář s dobyt看, byl odsouzen koncem roku 1952 krajským soudem pro přechovávání zásob na šest až osm let. Jeho manželka byla rovněž odsouzena.

Jan ŠINCER, bývalý velkoobchodník a president bývalé obchodní komory v Č.B., později účetní Jihočeských
/more/

cihelen - závod 1, byl koncem roku 1952 zatčen StB. Při zatčení se jeho manželka nervově zhroutila. Oba pak bylo souzeno krajským soudem, kde hráli velkou roli MALÍK a KADLEČÍK. Rozsudek zněl na šest až osm roků vězení a konfiskace veškerého majetku.

MÁRA Jan, bývalý kožišník, byl odsouzen pro poškozování státního majetku na šest let vězení. Při přelíčení byla soudruhům soudcům trnem v oku skutečnost, že si jmenovaný nechal říkat "von," což však on dokázal nějakými doklady. Byl odsouzen na šest let vězení.

KAMARIT /fnu/, vedoucí pojízdní prodejny KOVOMAT, byl na podzim 1952 odsouzen na osm let vězení. Po rozsudku se údajně v cele oběsil.

STARHOŇ /fnu/, bývalý obchodník se starožitnostmi byl odsouzen na 10 let vězení.

BRADÁČEK /fnu/, bývalý kavárník byl odsouzen státním soudem v PRAZE někdy v roce 1951. Jmenovaný se po vyřčení rozsudku zbláznil. Jeho manželka byla vypovězena z bytu a přestěhovala se do VODNAN. Informátor pracoval svého času s jeho bratrem, který však sám nevěděl, proč byl jeho bratr zatčen a jak probíhalo přelíčení.

HELLER /fnu/, bývalý majitel květinářství byl zatčen a odsouzen, protože měl údajně přechovávat vysílačku. Jeho paní byla rovněž odsouzena asi na tři až čtyři roky.

ČÍŽEK /fnu/, bývalý autoobchodník byl zatčen na jaře 1952, údajně pro napomáhání k útěku za hranice a odsouzen asi na 10 let. Jeho manželka byla rovněž zatčena a odsouzena. Po jejich zatčení se otrávil jejich dcera, která byla asi 20 letá a pracovala jako ošetřovatelka.

HÁJÍČEK Leopold, majitel bývalého největšího železářského obchodu na Štenekové ulici. Důvodem jeho zatčení byl nepodařený pokus útěku za hranice jeho syna. HÁJÍČEK Leopold byl odsouzen původně na dva roky vězení, ale do odchodu našeho informátora z ČSR se domů nevrátil. Podle nepodložených zpráv, které kolovaly v Č.B., měla mu být

/more/

na BORECH přeražena ruka. Dále měl údajně pracovat někde v železárnách za velmi těžkých podmínek. Jeho manželka byla zaměstnána v národním podniku IGLA.

STRNAD /fnu/, bývalý majitel prodejny HYGIE byl na jaře 1952 odsouzen na šest let vězení. Důvodem jeho zatčení bylo podezření, že jeho syn přechovával zahraniční agenty. Společně s nimi byla zatčena i jeho manželka, rozená KAŠKOVÁ, její otec, který měl dříve pekařskou živnost a matka. Všem byl zabaven jejich majetek a kromě toho u mladého STRNADA byla na ležena částka ve výši cca 300,000 Kčs. Všichni, kromě STRNADA st. byli odsouzeni asi na 10 let vězení. Pokud bylo obyvatelstvu známo, pracuje pekař KAŠKA na PAN-KRÁCI v pekárně.

Podplukovník KUNCL /fnu/, bývalý příslušník československé zahraniční armády má být údajně zavřen.

KUČERA Václav, známý českobudějovický sportovec a bývalý majitel obchodu s koloniálem byl zatčen v září 1951 pro údajné napomáhání k útěku za hranice. Později byl odsouzen na 10 let žaláře. Jeho manželka pracovala jako prodavačka v hotelu ZVON.

Dále probíhala koncem roku 1951 v Č.B. akce "mimořádného vojenského cvičení." Této padlo za obět celkově asi 200 starších lidí. Mezi těmito byli František ŘEHÁK, krejčí, Zdeněk POŽÁREK, majitel bývalé továrny na klobouky v Riegrově ulici, z nichž byl po znárodnění udělán MOTORUNION. Václav ŠVAHLA, zlatník, který byl v roce 1950 vyloučen z komunistické strany a Josef MRKVIČKA, bývalý hostinský. Všichni jmenovaní byli odvedeni na toto "mimořádné vojenské cvičení," které jak se proslýchá jsou nucené práce na stavbě vojenských objektů a doposud se nevrátili.

Nové policejní hlášení.

V lednu 1953 probíhalo v Č.BUDEJOVICÍCH nové policejní hlášení, které předpokládalo potvrzení zaměstnavatele o pracovním poměru v občanské legitimaci. Informátora se toto nařízení netýkalo, protože byl veden

/more/

všude jako cizinec a vlastnil jugoslávský cestovní pas a proto nám nemůže říci bližší podrobnosti. Informoval se sice na příslušných úřadech, ale bylo mu řečeno, aby počkal, protože ještě nedostali žádné směrnice, ale že se čeká nějaký nový zákon o cizincích, který vyjde v srpnu nebo září 1953.

Informátor v poslední době velmi často navštěvoval sestru své manželky v PRAZE, která je musela vždy zapsat do domovní knihy, která byla u domovníka. Jelikož ho několikrát nepřihlásila, ba naopak mu ještě říkala, že to není nutné, nebude toto nařízení zřejmě bráno v mnohých případech přísně.

Z předeslaných řádků nám teprve vyplývá příšerný smysl knihy ZÁPOTOCKÉHO "PO STARU SE ŽÍT NEDÁ." Teprve nyní se nám jasně rýsuje perspektiva oné růžové budoucnosti, socialistického zítřku, komunisty při všech příležitostech používaného k oslepení a oblbnutí komunistů i nekomunistů. Nyní nám vyvstává před očima doba t.zv. kapitalismu za první republiky, komunisty tak ostouzená a její protiklad - lidově-demokratické zařízení, jeho policie, koncentráky a šibenice.

E n d